

2. BYDLENIE (1) *sb n*

N sg bydleni(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. bydlić się.

Ruja, krycie krowy:

Wyrażenie: »bydlenie krow«: Catulicio vaccarum, Bydlenie krów/ To yeft/ Gdy bierzą/ álbo przyjmuyą bydło/ yáko póspolicie bywa mówiono. Mącz 41c.

LZ